

Nr 92.

Av herrar **Gustafson** i Kasenberg och **Henrikson**, om skrivelse till Kungl. Maj:t rörande visst tillägg till förordningen angående kontroll vid införsel till riket av köttvaror och djurfett m. m.

Den 30 september sistlidet är utfärdade Kungl. Maj:t nådig förordning angående kontroll vid införsel till riket av köttvaror och djurfett, vilken förordning träder i kraft den 1 juli innevarande år. Uti denna förordning stadgas bland annat, att å färskt kött av nötkreatur, får, get, svin och häst skola vid införseln finnas stämplars, som av medicinalstyrelsen godkänts, till bevis om att köttet vid vederbörlig veterinärbesiktning i ursprungslandet befunnits tjänligt till människoföda. Sedan införda vara undergått vederbörlig besiktning av svensk besiktningsman, skall den till bevis om dess godkännande åsättas minst en stämpel, innehållande ordet »Import» och namnet på det samhälle, där undersökningen skett.

Dessa bestämmelser torde komma att medföra en betryggande ordning vid införseln av kött och köttvaror samt förhindra att utländskt kött utbjudes i vårt land under mindre betryggande garantier än de, som gälla för saluförande av inländskt kött. Emellertid äger denna förordning icke tillämpning på kött och köttvaror, som härstamma från djur, som införts till vårt land i levande tillstånd.

Under det gångna året har en betydande införsel av såväl levande nötkreatur som levande svin ägt rum till vårt land, huvudsakligast från Finland. Denna införsel har ägt rum sjöledes till Stockholm och norrländska hamnar företrädesvis uti motorpråmar och andra smärre fartyg.

Många fall av grymt djurplågeri har därunder kunnat iakttagas, varom dagspressen lämnat upprörande skildringar.

Sålunda beskriver »Socialdemokraten» ett dylikt fall: »De större djuren placeras på däck, som är omkring en fot högt. De mindre djuren, svinen och fåren, stuvras in i lastrummen, där atmosfären blir sådan, att arbetarne här knappast kunna gå in, förr än någon vädring skett. De stackars djuren stå på det öppna däckets och slå sina pannor blodiga mot relingen när sjön går hög. Det talas om, att flere djur dö under dessa transporter och att starkare djur trampa sönder de svagare. Med utfodringen lär det också vara si och så.» Dessa missförhållanden hava visserligen myndigheterna sökt beivra i den mån de kunnat konstatera sådana, sedan båtarna inkommit till svensk hamn, men vad som tilldragit sig innan båtarna nått svensk hamn undandraget sig givetvis myndigheternas bedömande.

Men köttet efter djur, som undergått dylika transporter, är dock ofta av mindervärdig beskaffenhet på grund av de yttre skador eller stötar, som djuren fått under transporten, samt på grund av den skämda luften i lastrummen och den otillräckliga utfodringen. Dessa missförhållanden kunna visserligen icke hindra godkännande vid den hygieniska besiktningen, men de välla en avgjord kvalitetsförsämring, som gör, att kött och fläsk efter sålunda införda djur är av betydligt sämre beskaffenhet än efter inhemska djur, även om djurens kondition och foder-tillstånd i övrigt skulle vara lika. I all synnerhet gäller detta om fläsket efter de införda svinen, som, då det sedermera salubjudits å torg eller i saluhallar och butiker, av husmödrarne befunnits hava sämre smak och lägre värde än fläsk efter svenska svin.

För husmödrarne har det dock varit omöjligt att skilja kött och fläsk efter importerade djur från sådant efter svenska djur, alldenstund det förra varit försett med samma slags stämplars som det senare. Detta har även vållat, att, då ett stort antal av de införda djuren nedslaktats å Stockholms stads slakthus, dettas stämplars dragits ned i anseende.

Det synes oss därför som om det skulle ligga uti såväl konsumenternas som även de svenska producenternas intresse, att detta salubjudande av kött och fläsk efter levande importerade djur såsom svensk vara borde på lagstiftningens väg förhindras. Vid import av en mångfald andra varor gäller det, att den importerade varan skall vara märkt med ordet import, på det att allmänheten själv må kunna avgöra om varan är av svenskt eller utländskt ursprung. Denna princip har nu stadfäst

genom ovan berörda förordning rörande införsel av kött och djurfett, men då bjuder även konsekvensen att den tillämpas även i fråga om kött efter djur, som införts i levande tillstånd och här uppslaktats, för så vitt den kan genomföras och kontrolleras.

Detta torde ingalunda vara omöjligt. Då levande djur införs till riket skola de genomgå föreskriven karantänstid om minst 24 timmar. Efter genomgången karantän böra de genom tatuering eller på annat varaktigt sätt märkas med ordet »Import» eller annat lämpligt märke. Då djuren sedermera komma till offentligt slakthus eller annan under offentlig kontroll ställd slakteriinrättning och där blivit nedslaktade, skall köttet efter dessa importerade djur märkas med ordet »Import» på sätt uti ovannämnda förordning stadgas för infört kött. Även om ett eller annat djur efter karantänsbehandlingen skulle föras ut på landet och först efter längre tids vistelse i landet tillföras slakthus eller slakteri samt importmärket därvid vara svårt att upptäcka, betyder detta mindre, då de flesta införda djur äro avsedda att omedelbart nedslaktas.

På grund av vad vi sålunda anfört få vi hemställa,

att riksdagen behagade besluta att hemställa till Kungl. Maj:t,

dels att följande tillägg göres till nådiga förordningen angående kontroll vid införsel till riket av köttvaror och djurfett den 30 september 1922 uti 12 §, 2 mom. efter 1:sta stycket:

»Dylik stämpel skall även anbringas å varje stycke färskt kött av nötkreatur, får, get eller svin, som införts från utlandet i levande tillstånd och slaktats å offentligt slakthus eller i under offentlig kontroll ställd slakteriinrättning.»

dels att uti nådiga kungörelsen angående vad iakttagas bör till förekommande av smittosamma husdjurssjukdomars införande till riket bestämmelse intages, att djur, som genomgått karantän, skall på varaktigt sätt märkas.

Stockholm den 20 januari 1922.

Arthur Gustafson,
Kasenberg.

A. Henrikson.

